

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 214.

Ottende Session.

56de Møde.

Onsdagen den 18de Februar.

(Forts.)

E. C. Larsen (fortsat): Jeg troer ogsaa, at man ved et fornuftigt Forretningsregulativ og ved Offenlighed i Forhandlingerne er tilstrækkelig sikret imod, at man skulde kunne hindre Sagens Gang, eller i formel Henseende udøve nogen usordeelig Indflydelse derpaa. Der er endnu et Punkt i Fleertallets Forslag, som kunde synes betænkeligt, nemlig at Indenrigsministeriets Bisald skulde behøves baade med Hensyn til Budgettet og Tillægsbevillinger, men jeg kan ikke see, at Fleertallets Forslag i denne Henseende er væsentlig forskjelligt fra Mindretallets. Efter dette skal nemlig Overpræsidenten, naar han finder, at en Beslutning er fordærlig, have Ret til at standse den og indbringe Sagens Afgjørelse for Indenrigsministeriet; dette vil om trent stille sig eens med, at Budgettet skal indsendes til Indenrigsministeriet; thi det kan ikke være Andet, end at det kun vil blive ganske undtagelsesvis, at Ministeriet skulde ville nægte sit Bisald til en Beslutning af Communalbestyrelsen. Jeg vil derfor stemme for Fleertallets Forslag og ønsker, at saa mange Medlemmer her i Salen ville stemme derfor, at det, hvis Forslaget antages, kan blive sandsynligt, at det ogsaa vil gaae igennem i den anden Afdeling af Rigsdagen.

Alberti: For de Medlemmer, der ikke have havt Sæde i Udvalget, troer jeg, at det er meget vanskeligt at finde tilrette i denne

Behandling. Man har først indbragt Uendringensforslag ved anden Behandling, hvorved Loven blev aldeles omændret, og dernæst kommer det ærede Udvalg nu, istedetfor at simplificere Sagen, hver fra sin Side med et heelt nyt Lovforslag, uden at det ledsages af nogen Betænkning, og uden at der er forudskiftet Motiver. Naar man nu her vil have Grunde for Hovedpunkterne i denne Discussion, saa hører man fra alle Sider blot Tale om, hvorvidt Ministeren vil have Loven ud eller ikke, men hvad der i Virkeligheden er forhandlet, hvilke Grundene ere, hvorfor Loven skal udgives paa den ene eller paa den anden af de foreslaede Maader, eller hvorfor den skulde standses, derom lades vi Andre, som ikke have været i Udvalget, i Uvidenhed. Jeg formoder, at det ærede Udvalgs Medlemmer have faaet at vide af den høitærede Minister, hvilke Grunde han har for, at han vil have Loven enten paa den ene eller paa den anden Maade, navnlig, hvilke Grunde han har for ikke paa nogen Maade at ville tilstede, at § 20 bliver staaende. Her i Salen er der ikke fremkommet nogensomhelst Grund mod denne § 20; den ærede Minister har erklæret, at han ikke kunde modtage en Lov, hvori den nye Paragraph om Valgretten bibeholdtes, og de Herrer Medlemmer af Udvalgets Fleertal, som have talt om § 20, have ikke oplyst, at der nu skulde være opdaget nogen skadelig Følge af denne Paragraphs Bibeholdelse, undtagen det One, at Ministeren ikke synes om den, men hvorfor Ministeren ikke synes om den, hvorfor han absolut vil af med den, det faae vi slet ikke at vide af det ærede Udvalgs Fleertal. Under disse Forhold staaer Sagen saaledes for mig, at hvad der indeholdes i § 20 i og for sig